

Funktionærer derfor komme til at føle sig mindre knyttede til Driftens Tjeneste, og der turde saaledes oberfor dem være Grund til at søge at forhindre, at de efter vilkaarlig at have løst sig fra Forholdet til Driften, senere i Tilfælde af Gjenantagelse til Tjeneste ved Driften fuldstændig indtræde i deres tidligere Rettigheder i Henseende til Alderdomsforsørgelse, hvorpaa de saa meget mindre kunne have Krav, som de intet Bidrag have svaret til deres Alderdomsforsørgelse, og det er derfor fundet fornødent for 3die Pensjonsklasse at fastsætte en Regel, der uden at berøbe dem den Afgang til Pension, de ved 10 Mars uafbrudt Tjeneste forud maatte have erhvervet, dog lader det omhandlede Forhold komme til at indvirke paa Pensionen derved, at ifkun den Tid tages i Betragtning ved Beregningen af Pensionen, som ligger efter en Afbrudelse, der skyldes Vedkommendes eget Initiativ, dog at det, da Forholdene kunne stille sig saaledes, at Afvigelse fra denne Regel bør indrømmes, maatte forbeholdes Indenrigsministeren at tillade saadanne Afvigelser.

Dette Forhold skal oplyses ved følgende Exempel. En til 1ste eller 2den Pensjonsklasse hørende Funktionær, der efter at have svaret Bidrag til Pensioneringen i 13 Mar afaar fra Tjensten uden Pension, men senere indtræder paant og derpaa efter 6 Mars Tjeneste afaar med Pension, maa være berettiget til at faa hele den Tid af 19 Mar, i hvilke han har tjent og svaret Bidrag, medregnet i den Tid, hvorpaa Pensjonsberegningen bygges. En til 3die Pensjonsklasse hørende Funktionær, som altsaa intet Pensjonsbidrag har svaret, vil derimod under iøvrigt lige Forhold ved sin endelige Afgang kun faa sin Pension beregnet efter 6 Mars Tjeneste, hvis ikke særlige Grunde efter Indenrigsministerens Skøn tale for, at de tidligere 13 Mar medregnes.

ad Lit. f. De for 3die Pensjonsklasse foreslaaede særlige Pensjonslønningssatser motiveres ved Hensynet til, at det vilde medføre et meget omfattende Arbejde at tilvejebringe nøiagtige Oplysninger om de af de Paaagjældende i Virkeligheden oppebaarne Lønninger (Dagløn, Afkørbetaling og Vagnende), og det er derfor anset for mere praktisk med Hensyn til Pensjonsberegningen at indrangere de Vedkommende i de heromhandlede Pensjonslønningssatser, der omtrent ville svare til de forskjellige Stillingers Gjennemsnitslønning.

ad Lit. g. & h. Med Hensyn hertil henvises til det ovenfor om Pensioneringen Bemærkede. Regelen om Pensjonsberegningen i Tilfælde af Tjeneste i forskjellige Pensjonsklasser stemmer formentlig saa godt som mulig med Sagens Natur. —

De øvrige Bestemmelser i § 9 angaaende Funktionærernes Pensionering ere enten saadanne, der naturlig følge af de herhenhørende Forholds egen Bestaffenhed, eller ere affattede med de tilsvarende Regler for Die, som gjælde for Pensionering af Statens Embedsmænd.

ad Lit. p. og følgende.

Dels i Tilslutning til de Bestemmelser om Entepension, der gjælde for den sjældste Pensjonsklasse, dels fordi det vanskelig lod sig gjøre ved Statsbanedriften at forpligte alle Funktionærer til at supplere Entepensionen gennem Tegning af Overlevelsereente, har man foreslaaet, at Entepensionen altid sættes til en Trediedel af Mandens Pension, saaledes at den i Forbindelse med Børne-Understøttelse, saavidt fornødent, kan stige indtil Halvdelen af Mandens Pension, medens en Trediedel heraf er sat som Maximum af Understøttelse til fader- og moderløse Børn af Funktionærer.

De øvrige Bestemmelser om Entepensioneringen m. v. slutte sig saa nøie, som Forholdene tillade, til Bestemmelserne i Pensjonslovene af 5te Januar 1851 og 24de Februar 1858.

ad § 10.

Med Hensyn til Overgangen fra de nu stedsfindende Forhold til de nye Pensioneringsbestemmelser falder Personalet ved Lovens Ikrafttræden ind under 4 forskjellige Klasser:

- I. De, der ere Interessenter i den sjældste Pensjonsklasse;
- II. De, der ere blevne underkastede Alderdomsforsørgelsesbestemmelserne af 10de Mai 1869 inden den 1ste April 1887, og hvem altsaa ingen Forpligtelse til at indordne sig under den nye Pensjonsordning paahviler;
- III. De, der ere blevne underkastede de nævnte Bestemmelser den 1ste April 1887 eller senere, og som altsaa kunne tilpligtes at underkaste sig den ny Pensjonsordning, og
- IV. De, om hvis Pensionering og Alderdomsforsørgelse slet ingen Bestemmelse er truffen.